

CIMA, l'Associació de Dones Cineastes i de Mitjans Audiovisuals, es va fundar l'any 2006 i hui representa a més de 300 dones professionals del món del Cinema i de l'Audiovisual: directores de cine, productores, guionistes, realitzadores de televisió, documentalistes, *curtmetratgistes*, muntadores, directives d'empreses del mitjà, actrius i caps d'equip dels diferents departaments creatius i tècnics, d'àmbit estatal.

CIMA recull els punts de vista i interessos d'una amplíssima gama de sectors, units per **una motivació comuna: visibilitzar el treball de les dones creadores i aconseguir incrementar el nombre de dones en els llocs de decisió dins la indústria del cinema i la televisió i fomentar una presència equitativa de la dona en els mitjans audiovisuals, contribuint a crear una societat més igualitària i diversa.**

La Delegació de **CIMA** a la **Comunitat Valenciana**, naix a juliol de 2014, amb la particular voluntat de **visibilitzar a les professionals del nostre territori, treballar per aconseguir espais d'opinió, decisió i representativitat igualitària, així com potenciar l'accés de les dones al sector audiovisual en la Comunitat Valenciana.**

Entre els objectius generals de l'aassociació estan:

- 1) Promoure una imatge més completa, real i calidoscòpica de la dona en els mitjans audiovisuals que contribuïska a dignificar la seua imatge pública i ajude a crear referents per a les noves generacions de joves.
- 2) Promoure i donar suport a publicacions i estudis analítics i estadístics sobre la situació de les dones
- 3) Promoure la presència paritària de les dones en tots els àmbits públics relacionats amb els mitjans audiovisuals. En les comissions encarregades d'atorgar ajudes, compra de drets d'antena, jurats i comités de selecció de festivals, concursos i premis.

La Delegació de **CIMA CV** està formada per un grup de dones professionals, que viuen i treballen des de la Comunitat Valenciana coordinades per una Delegada (que forma part de la Junta Directiva estatal) i una delegada suplent. Aquesta estructura permet a **CIMA CV** gaudir d'independència al seu territori i comptar amb el suport d'un nombre de sòcies altament representatiu, alhora que amplifica la incidència de les accions portades a terme des de aquesta Delegació i fa possible participar en negociacions de rang estatal.

La nostra voluntat és mantenir un diàleg fluid amb les institucions públiques responsables de les polítiques audiovisuals i que es compte amb la presència i interlocució de **CIMA CV**, a l'hora de prendre mesures que afecten el sector.

Així mateix volem establir sinèrgies amb la resta d'associacions del sector i obrir un diàleg amb tots els grups interessats a incloure a les seues agendes el tema de la paritat i la voluntat de treballar per una societat més justa i diversa.

Amb una sòlida organització CIMA CV ha treballat per aconseguir, en molt poc temps, algunes de les fites que ens havíem proposat, com ara:

- Participar com associació representativa del sector fent aportacions a la redacció dels documents que serviran de base a la nova normativa d'ajudes a la creació audiovisual.
- Creació del **Premi CIMA** al palmarés del Festival **CINEMA JOVE**, per reconèixer els millors treballs escrits, produïts, dirigits per dones i/o que contribueixen a promoure una imatge més real i positiva de la dona.
- Establiment d'un marc de col·laboració amb la Filmoteca Valenciana, pel qual **CIMA** recolzarà amb la seua participació programes amb continguts relacionats amb la dona, presentació de pel·lícules etc.
- Al mateix temps la Filmoteca programarà amb la col·laboració de **CIMA**, a la tardor, un cicle de dones creadores: directores, guionistes, productores, directores de fotografia, per tal de donar difusió als seus treballs.
- Integar **CIMA CV** al teixit associatiu del nostre territori.
- A mitjà termini tenim previst promoure la organització a València d'un Encontre per sectors professionals i l'organització d'un Congrés Estatal gestionat des de **CIMA CV**.

ALGUNES DADES D'INTERÉS APORTADES DES DE PRESIDÈNCIA

En cinema les pel·lícules dirigides per dones ronden un 8% de mitjana en els últims anys (el 2013, el millor any tan sols van aconseguir un 13%). Les pel·lícules realitzades a partir d'un guió escrit per una dona són un 15% i les produïdes per dones tan sols un 21%. I el que és més descoratjador i preocupant: més de la meitat de les directores espanyoles només han dirigit una pel·lícula en els últims deu anys.

En televisió les dades no són molt millors. Sembla que els percentatges han anat pujant en els últims anys i hi ha més dones productores, directores o realitzadores i guionistes en les sèries de ficció però les caps d'equip es poden comptar amb una mà. Amb prou faenes hi ha dones en els organigrames dels equips directius de totes les cadenes, un 20%, i en els llocs de major responsabilitat i poder com a presidència, consellers delegats o direcció general la seua presència marca un mínim del 5,71%.

En els festivals de cinema tampoc són millors les dades. Segons els estudis als quals hem tingut accés les dones en els comitès seleccionadors dels principals festivals nacionals com Sant Sebastià, Valladolid i Màlaga raspen el 12% i la presència de dones en els jurats que decideixen el palmarés no és superior al 33%.

Les últimes dades oferides per l'ICAA indicaven que les dones expliquen, de mitjana, amb menys de la meitat de pressupost que els seus companys homes per a escometre els seus projectes cinematogràfics. Ells tenen un pressupost de dos milions. Per a elles queden 800.000 euros.

Si tenim açò en compte i ho unim a la baixa representació de les dones en els terrenys creatius de les pel·lícules, és a dir, l'espai on es decideix què explicar i com ens trobem amb els següents indicadors: solament el 36% de les pel·lícules espanyoles tenen protagonistes femenines, el 28% dels personatges que parlen en elles són dones i tan sols un 20% es mostra amb llocs de treball. És fàcil trobar en les nostres pel·lícules que les dones no prenen decisions que concerneixen les

seues vides al marge de la seua relació eròtica-amorosa amb l'home i generalment no es relacionen amb altres dones.

Fa ja més de mig segle des de les primeres normes sobre igualtat i fa vint anys de l'assumpció del principi de transversalitat acceptat en la Conferència Mundial de Dones de Beijing per a articular polítiques d'igualtat. En el nostre país la Llei Orgànica per a la Igualtat efectiva entre homes i dones aprovada el 22 de març de 2007 amb les seues 32 disposicions³² pretenia convertir-se en la "Llei-Codi de la igualtat". En el seu article 26, referit a la creació artística i intel·lectual, preveia l'engegada de polítiques actives i mesures d'acció positiva "per part dels diferents organismes, agències, ens i altres estructures de les administracions públiques que de manera directa o indirecte configuren el sistema de gestió cultural." Aquestes polítiques i mesures havien d'anar encaminades a les produccions i creacions artístiques i intel·lectuals d'autoria femenina, al reequilibri en la presència d'homes i dones en l'oferta artística i cultural pública, a aconseguir una participació equilibrada en els òrgans de gestió i decisió del sector, i, en general, a eliminar qualsevol tipus de desigualtat que pogueren patir les dones en aquest àmbit.

Als legisladors comunitaris i els nacionals, actuals i futurs, se'ls omple la boca amb açò que la igualtat entre homes i dones és un dret fonamental. No obstant açò són incapaços de traduir aqueixa afirmació en fets.

No és només el nostre problema

La igualtat no és només un problema de dones i no queda reduïda a la lluita contra la discriminació. La igualtat ha de travessar la voluntat política, social i professional i materialitzar-se en una realitat diferent, més proporcionada i que abasta tots els sectors. També al cinema i a l'audiovisual.

Virginia Yagüe
Presidenta CIMA